

Titulescu. Neuitarea Geniului (Fragmente)

de George G. Potra.

M-am intalnit cu Titulescu in urma cu peste 45 de ani. A fost sansa vietii mele.

Am fost si am ramas fascinat de inteligenta sa fulguranta si de gandirea sa fertila.

M-am robit voluntar unei mari si perpetue descoperiri.

Hranindu-ma din intelepciunea sa, am ajuns mai bogat in spirit si mai generos in traire, mai batran, adica mai ingaduator in ascultare si judecati.

Titulescu mi-a deschis ochii spre Europa visurilor noastre, dar mi-a indus deopotriva constiinta ca Romania este si ramane pentru mine singurul loc pe care-l pot numi Acasa, ca ea este inceput si sfarsit.

Titulescu a devenit pentru mine alfa si omega trairilor si judecatilor mele.

Titulescu avea sa fie pentru mine ceea ce Bach a fost pentru Enescu.

* * *

Am descoperit de timpuriu testamentul politic si moral pe care Titulescu ni l-a lasat atunci cand afirma: „cei ce mor pentru o idee sunt eroi al caror unic testament este un singur cuvant: continuati!“

In clipa cand am avut revelatia chemarii sale, am raspuns pozitiv.

Angajat voluntar ca executor testamentar, l-am rugat pe Titulescu sa ma accepte ca fiu spiritual, caci eu mi l-am dorit si crezut ca parinte spiritual.

Cuvintele pe care vi le spun astazi apartin unui om care isi cauta Steaua Polara si care, atunci cand a descoperit-o pe cerul tineretii sale, a stiut ca s-a intalnit cu destinul.

* * *

In efortul de a-l readuce pe Titulescu – si a fost un camp de cateva decenii – s-au regasit solidar istorici, juristi, diplomati, politologi, scriitori, ziaristi.

* * *

Am marturisit peste tot, asa cum o fac si astazi, iubirea de Titulescu.

Ma expun tuturor celor care ma plac si celor ce nu ma plac. Raman un pasionat, dar ma feresc sa devin un fanatic.

Iubirea mea de Titulescu lasa loc in constiinta posteritatii romanesti tuturor celor care si-au amestecat oasele la temelia tarii.

* * *

Ma lepad in fata dumneavoastra de desertaciunea care face zilnic cu ochiul fiecaruia...in Casa Titulescu, templu de spiritualitate romaneasca in care intretinem flacara indraznelii si sperantei.

Nu stiu cate persoane, dintr-o mie sau dintr-o suta, ar putea explica de ce o facem.

* * *

Majoritatea va vor raspunde pur si simplu ca asa trebuie!

Aceasta este o victorie a bunului simt, o victorie a fiecaruia dintre noi, o victorie a tuturor, a spiritului.

* * *

Titulescu si-a sfidat dusmanii afirmand: *„Eu care sunt pamantean, adanc pamantean, eu care particip de atatia ani la viata internationala fara a uita ca sunt roman, eu care sunt un soldat al tarii mele in transele pacii si care n-a cunoscut inca demobilizarea, eu care am vazut toate tarile la ele acasa sau la munca spre a ajunge la concluzia ca nimic nu poate mai mult ca glia parinteasca, eu care sunt adanc uman am curajul de a spune public ca umanitatea nu ma intereseaza daca Romania nu-si gaseste locul in sanul ei!“*

* * *

Gazetari de doi bani si politrucii de noua generatie ii terfelesc metodic pe toti cei care au trait si au murit ca romani, aduc in prim-plan, in colocvii de nisa sau in publicatii de scandal, doar dejectiile adversarilor lui Titulescu. Prefera intotdeauna extremistii, de stanga sau de dreapta, apatrizi, trokisti, nihilisti.

As putea sa spun ca mi-e mai usor, dar nu-mi este, sa afirm ca Eminescu a patit la fel, ca Iorga a patit la fel, ca la fel patesc atatia altii. Nu mi-e usor, mi-e doar mai trist. Ne vom raporta in continuare la ei ca parinti ai culturii nationale, ca ostasi al supravietuirii, ca bastioane indestructibile ale demnitatii romanesti.

Suntem intr-un razboi in care in joc nu mai sunt doar pamanturi, case, oameni, ci si suflete.

Cutremurele si infrangerile interioare pot transforma un popor intr-o populatie.

* * *

Titulescu a gandit intotdeauna angajamentele si sansele, insusi destinul Romaniei, in coordonate europene, intelegand ca Romania este in Europa si ca Europa fara Romania nu poate fi.

Titulescu n-a gandit niciodata Europa in termenii Vest si Est si n-a confundat niciodata Europa doar ca o parte a ei, Europa fiind popoarele si culturile ei, toate, ideile si aspiratiile ei, toate, valorile sale, toate, victoriile si infrangerile ei, toate.

Avem nevoie de Titulescu.

Opera sa pastreaza si proiecteaza valoarea unui mesaj de incredibila si dureroasa actualitate.

Titulescu a relevat pericolul degenerarii crizelor economico-financiare in conflicte politico-militare, al nasterii, ascensiuni si radicalizarii regimurilor de extrema dreapta sau de extrema stanga, al proliferarii manifestarilor de forta, a accentuarii pretentiilor revizioniste si revansarde, al multiplicarii expresiilor de terorism politic si al confruntarilor de ordin etnic si religios.

* * *

Titulescu a avut viziunea crizelor si conflictelor politice, economice, militare, religioase ce aveau sa vina.

Discutiilor sterile, proiectelor himerice, rivalitatilor mari si mici, verbiajului devorator de timp si actiuni, Titulescu le-a opus analize de referinta, propuneri si initiative concrete.

Supravietuirea impune sa gestionam altfel timpul, spatiul, resursele, sa mergem mereu la brat cu viitorul.

* * *

A rostit ca un Apostol: „*Si chiar de nu voi fi un far, ci o candela, ajunge. Si chiar de nu voi fi nici candela, tot ajunge, caci m-am straduit sa aprind lumina*“.

* * *

Ziditor de mari idealuri, Titulescu s-a incoronat cu suferinta de a fi trait insomnia langa destinele tarii.

* * *

Ma mandresc ca am servit aceasta cariatida a spiritualitatii romanesti. Ma simt mai puternic cu el in inima Romaniei.

Avem nevoie de Titulescu, de patriotismul si europeismul sau, de curajul si imaginatia sa, de spiritul sau novator si constructiv, de demnitatea si daruirea sa, de realismul si poezia sa, de generozitatea sa, de capacitatea sa de a intelege si de a convinge.

Cu el raman puternice bastioanele rezistentei si aripile sperantei romanesti.